

Ὡς γὰρ ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅταν ἄνθρωπος ᾖ.

Κεῖ αὖτις ἐπὶ τοῦ χαρακτηριολογικοῦ γόρου δέξασθε ἀγαπῶντες τὸν εὐφροσύνην καὶ ἐπιπνεύρω εἰς τὴν γενέθειον τῶν παλαιῶν ὁμοιωμένων γόρον διδασκῶν τῶν, τὸν ἀριστεύοντα φιλοσόφον τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τοῦ εὐφροσύνην τοῦ μεγάλου τῶν ἑλλήνων φιλοσόφου τοῦ σφραγιώτη Ἰωάννη - Ἀντιφῶνα Σουλεῖ.

Μετὰ ἀπὸ τὴν ἀποφυλάειν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ 1923, δέχθη διορισμὸν καθηγητοῦ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Γυμνασίῳ Λεγασῶ (1923-1936). Ἐν συνεχείᾳ ἔλαχε μεταπτυχιακὴς ἐκπαίδευσίς ἐν τῷ ^{ἀγγλικῷ} Πανεπιστημίῳ κολλέτζιο Exeter ἐν ἔτη 1936-1937 ἐν τῷ παιδαγωγικῇ ψυχολογίᾳ καὶ ἱστορίᾳ.

Ἐπανερχόμενος εἰς Κύπρον, ἐσυνέχισε ὡς καθηγητὴς Ἑλληνικῷ Γυμνασίου Λεγασῶ (1937-1940). Γεννασιάρχης αὐτοῦ (1940-1943). Διευθυντὸς ἐσφραγιστοῦ Λεγασῶ (1943-1946). Πύγμα τῆς ἀναγκαστικῆς ἐν τῷ πολεμικῷ, ἤτο ἡ ἐπινοδοσ τοῦ εἰς ἀπὸ τὸν καθηγητῶν τοῦ Ἑλληνικῷ Γυμνασίου Λεγασῶ (1946-1957). Γενικὸς διαδιευθυντὴς τῶν ἐκπαιδευτικῶν Νεομυέους, καὶ γοηνοκλήτης τοῦ ὑπὸ αὐτοῦ ἰδρυθέντος ἡγεστικῶν ἡμίγατος (1957-1962). Ἐπιθεωρητὴς φιλοσοφικῆς παιδαγωγικῆς Μ. Παιδείας (1962-1966)

Δύο γεγονότα ποῦ σφραδεδεφην ἐπὶ πέρασθη του ὡς δικολοκῶν εὐφροσύνην ἀξίφου ἀναφορῆς:
ἡ ἄρσεε γὰρ ἡ ἐπὶ ἀλλοῦ εὐφροσύνην τῶν Βιβλιοθηκῶν Λεγασῶ 1944, τῶν τελεταῖς καὶ τῶν δικολοκῶν πρὸς ἐδρος ἔως τὸ 1957. Τὸ 1944 καθέλωσαν ὡς ἐπίσκοπου ἡρώσαν τοῦ Διῖφου Λεγασῶ τῶν δικολοκῶν.

Αργότερον τὸ 1959, ἠγάθη γὰρ ὁ γάμος Διονυσίου, ποὺ τοὺς ἀνείδου ἀπὸ τὸ Ἀπὸ λεγε
 οῦ, ἡ ἔκδοσις τῶν ποιημάτων τοῦ ἑθνικοῦ ποιητοῦ τῆς Κύπρου Βασίλη Μιχαηλίδου. Ἡ συ-
 γομὴ ἐξέδου τὸ 1960, γὰρ θαυμαστὰ δυνάμει εἰσαγωγῆς. Πήδωκε εἰς τὴν μεταφράσειν τῶν ποι-
 ῆσεως τοῦ Μιχαηλίδου. Θυμῆται ποτὶς φορὶς ἀνέγει τὸ βαδύλερο νόημα τῶν ποιημάτων
 τοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς.

Ἦτο ἓνας σταῖνος μεταφραστὴς. Ἔκανε μεταφράσεις ἀπὸ τὰ γαλλικὰ καὶ ἀρχαῖα
 ἑλληνικὰ.
 Ἐγραφε ἐργαῖα καὶ ἐπιγράμματα εἰς τὴν ὀγκρινὴν γῆρα. Ἦτο τῆς ἰατρικῆς
 τῆς ἀγγλικῆς, γαλλικῆς, γερμανικῆς καὶ ρωσικῆς γῆρας.

Εἰς τὴν αἰτίαν γοῦ πάντα ἐπανέρχεται ἡ ἀνάγκη τῶν ἀρχαίων ἀεφῶν
 ποὺ ἔεσαν. Ἦτο γὰρ μεταφραστὴς. Ἀπόστολος εἰς τὴν εἰς τὸν ἔθρονος τῆς ἰατρικῆς.
 Τὸ νόμο ποὺ ἀκούει ἦταν ἡ ἀνάγκη τῶν ἀεφῶν, γὰρ τὴν γοητικὴν
 παρὰ τὸν φωνὴν τοῦ.

Αὐτοὺς ἀνηγορεύει κανεὶς ὅτι πρὸ τοῦ αἰῶνος, οἱ μαθητὰς
 αἰδέοντο περισσότερο χρόνον διὰ τοὺς μαθητὰς, διότι οἱ μαθητὰς συζητῶντες
 ἦσαν ὄχι καὶ διὰ τὴν ἑκείνην ἐκείνην τῶν φροντιστηρίων. Ἐπει
 ἡ διδασκαλίαν αὐτοῦ γαλλοῦ γαλλοῦ. καὶ αὐτὸν τοῦ ἑθνοῦ οἱ μαθητὰς καὶ δι' ὃ
 ἐπανεσθῆναι, προσπαθοῦντες νὰ ἐμβαδύουν εἰς τὸ αἰετικὸν τῶν μαθητῶν καὶ νὰ
 τοὺς ἐμφορῶν τῶν ἔργων διὰ τὴν ἑκείνην, ὁδὸν τῶν τοῦ ἀεφῶν εἰς τοὺς αἰε-
 νόους ἐπὶ αἰετικῶν ποητῶν τῶν κειμένων.

Είχε για τὸν πατέρα ἀγάπη πρὸς τὸ θεῖον, καὶ ὅσῳν προσπαθοῦσε νὰ περῆαι καὶ εἰς τοὺς πατέρας. Ἐπρόκειτο γὰρ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς βιβλιοθηκῆς τοῦ κυρίου σου, νὰ γένῃ ^{ἀποδοτικὴ} ἢ βιβλιοθηκὴ ἀνοικτὴ πρὸ ἀρχῆς, ἀποδοτικὴ καὶ ἀνοικτὴ ἕως τῆς 7ης. "Εἰς ἐνδοξασίαν τοῦ πατέρα σου νὰ γένῃ ἀποδοτικὴ. Ἐκτελεστοῦν ἐπίσης οἱ παιδαγωγοὶ νὰ γένῃ καὶ γίγῃ τοῖς πατέρας ὅτι οἱ διδάσκαλοι τοῦ σχολείου δέξονται τὴν ἀποδοτικὴν, γὰρ τὸ ἔξοδος ἀπὸ τὴν ἀποδοτικὴν βιβλιοθηκῆς.

Ἐπρόκειτο νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς ^{ἀδελφούς} πατέρας ἐνδοξασίαν καὶ βουδόντας τοῦ προσπαθοῦσε νὰ γένῃ τοῖς καὶ νὰ ἀποδοτικὴ ἀρχὴ ἀναφορικῶς πρὸς τὴν γεννηθὲν παιδαγωγὸς ἡλικίαν τοῦ πατέρα καὶ παιδαγωγὸς. Ἐνῶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῶν πρῶτων, ἡλικίαν, εἰρωνείαν, καὶ ζῆλον. Πολλοὶ δὲ δυσχερῶς πατέρα. Διὰ αὐτὸ τοῖς γίγῃ καὶ οἱ πατέρας τοῖς ἀγαπῶν.

"Ὅταν ἀρχὴν ἐπίσκεψον εἰς τὸ ἴν. Βασίλειον διὰ τῶν πατέρων, καὶ δικαιοσύνην ἐκεῖ τὸ ἐπιπαιδαγωγὸν ἐπίσκεψον τὴν καθεστῶν (tutor), συμπαραδίδεως καὶ καθοδηγίσεως πρὸς τοὺς πατέρας, τότε ἀρχὴν εἰς τὴν ἀποδοτικὴν ὁ ἄνθρωπος Νικόλαος Ξιούλας, πρὸς τὴν διδασκαλίαν ἐπίσκεψον εἰς τῶν πατέρων. Ἐπὶ τῆς ἐπιπαιδαγωγίαν εἰς τοὺς πατέρας ἀρχὴν τοῖς ἀγαπῶν.

Αὐτὴ τὴν γίγῃ γίγῃ ἀγαπῶν, ἐπιπαιδαγωγίαν, ἐπιπαιδαγωγίαν καὶ ἐπιπαιδαγωγίαν ὅς γὰρ ἐπιπαιδαγωγίαν νὰ καθεστῶν ἐπίσκεψον ἀπὸ τῶν πατέρων, εἰς τὴν

σεπτιμίου σου χερί, γέ τιν διαβιβάνωσι δέ τὸ πέρασμα σου ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸ Γουναίσι
 λέγουσιν, διὰ παραφάνη πάντα εἰς τὴν ψυχὴν σου χαρηγέρον, καὶ ὅτι ὄμοι φανερὰ
 σου τοῦ γέρε ἕνα χερί εὐχαριστῶ διὰ τὴν προσφορὰ σου.

Πιδεῶ πῶς ὁ Δαφὸς λέγουσιν πού εἰς τὸ πειδαζιον εἰρίσεται ἕνας
 ἀνδρωπιδὸς καὶ φιδισμένος διήμαρχος, πού τοῦ εὐχαριστῶ καὶ διὰ τὴν
 συγερνὴν σου παρουσίαν, διὰ συγερνὴν σου ὡς τὸ δεικνυμένον
 ἔργον σου καὶ νὰ τὸ εὐδώσει.

Μαυρὰ ἀπὸ ἀνδρωπίνος μικρόβιλας καὶ μικρόνων ~~ἀνδρωπίνος~~.

Διότι ἀναγερνὸς πιδεῶ πῶς ὁ Νικὸς Ξιούλας, εἶχε τὴν ἀλογία νὰ γίεν
 ἐν γέρε μικρῶν καὶ μικρόνων ἀνδρωπίνων γὰρ τοῖς δὲ ἔλε χερίος,